

HighLife

opinie en lifestyle magazine voor growers en blowers

Highlife Cup 2014

Kush verslaat Haze

**Bezoekersrecord op
zonovergoten zesde
Cannabis Bevrijdingsdag**

Jyoti Verhoeff

“Durf te dromen!”

tekst: Arjan van Sorge | fotografie: Frits de Beer, Ruben Smitelaar (image editing: ORCHYS)

Jyoti Verhoeff

“Durf te dromen!”

Er zijn al heel wat artiesten door de kolommen van Highlife getrokken, maar zelden iemand als Jyoti Verhoeff. Een zangeres/pianiste die zichzelf gevormd heeft, en door haar slechtziendheid en na een aantal heftige ervaringen helemaal in het hier en nu leeft, met grote intensiteit en vol overgave.

Een tijdje geleden nog belandden Jyoti en de Russische celliste en zangeres Maya Fridman als singer-songwriters in de top van de Grote Prijs van Nederland, wat later is er een dubbelalbum uit en stonden ze met orkest en koor in Paradiso. Het lijkt met grote stappen te gaan bij Jyoti, en wat ze voor elkaar krijgt is om u tegen te zeggen. Haar geheim? "Durf te dromen! Alles wat ik nu doe behoort tot een intense droom van mij. Waar je trouwens wel heel hard voor moet werken om het tot realiteit te maken, want een droom is er niet tenzij je er alle energie en onvoorwaardelijke aandacht in stopt. Misschien is-ie er dan nog steeds niet, maar bij mij is het nu zo aan lopen dat het toch tot leven komt. En dat is fantastisch."

Egoïstisch

"Mijn droom is mijn muziek naar buiten brengen, delen met andere mensen. Dat heb ik heel lang niet gedurfd, ik vond het zo eng dat ik moest huilen als ik wat aan iemand liet horen. Op een keer toen ik een vriend wat liet beluisteren zei hij, wat ben jij egoïstisch dat je dat allemaal voor jezelf houdt! Huh? Hee, zo kan je het natuurlijk ook bekijken... Ik voelde me niet egoïstisch, juist heel ellendig, maar toch vond ik het een mooie twist. Ik ben heel erg blij dat ik ben gaan durven." Door een paar heftige ervaringen met leven en dood besepte Jyoti hoe kort het leven eigenlijk is. "En dat is niet depressief bedoeld, maar het is eindig, wat doe ik met die kostbare tijd hier. Leef ik in angst of leef ik volkomen mijn passie met hart

en ziel, waarvan ik voel dat het vuur in mij zich opent? Wat tegelijkertijd het allerengste is dat ik me kan bedenken... Anders had ik dat al veel eerder gedaan."

Diepgaand

Dat Jyoti zo intens leeft heeft ook te maken met een oogafwijking vanaf haar geboorte, waardoor ze niet zo goed tot nauwelijks ziet. "Mijn oren en mijn gevoel compenseren dat, dus die laten me veel dingen zien. Maar mensen neem ik bijvoorbeeld meestal waar als silhouetten. Mijn slechte zicht is een van de redenen dat ik zo diepgaand bang was om muziek te delen, omdat het niet een dingetje is maar echt zo ontzettend kwetsbaar mezelf. Ik doe wat vanuit het diepste van mezelf naar buiten komt. Dat voelt kwetsbaar, maar ook heel krachtig om dat te mogen zijn van mezelf."

Verbeelding oproepen

Dus is er nu het prachtige, door crowdfunding mogelijk gemaakte dubbelalbum Riven, met aan de ene kant Full Moon met piano, cello en zang, en Dark Moon met hetzelfde plus orkest, koren, drums en elektronische dingen. Wat moeilijk te plaatsen misschien, maar Jyoti kan het niet duidelijker maken: "Ik voel niet dat ik een stijl maak, ik maak wat ik echt voel. Ik vind het filmisch, beeldend, ik wil de verbeelding oproepen, met natuur, contrasten, dynamiek en licht en donker." Riven sleept je in ieder geval een sprookjesachtige en wonderlijke wereld binnen.

Met hippiebusje naar India

Jyoti werd geboren in Bergen aan Zee, en toen ze een paar weken oud was hing het meisje in een hangmatje in de beschilderde hippiebus van haar ouders achterin te bungelen, onderweg naar India. "Daar heb ik mijn eerste verjaardag gevierd, en bijna mijn tweede. Ik kan me daar niks van herinneren, maar het zal heus veel met je doen. Later op school haalde ik goede cijfers, maar ik snapte niet waarom je moest leren, misschien is het allemaal wel heel anders, ik wilde van het echte leven leren! Toen ik vijftien was ben ik in mijn eentje naar Spanje verhuisd, en ging werken in een barretje. Op

mijn achttiende kwam ik weer terug, en uiteindelijk ben ik in Bergen gaan wonen, vlakbij bos en duin en strand. Dat ervaar ik als een enorme achtertuin waar ik gewoon kan zijn."

Heel vies

Roken deed ze vanaf haar dertiende, en dan zo'n negen jaar lang. "Negen jaar lang vond ik het voornamelijk heel vies. En toch was het moeilijk om te stoppen, dat duurde zeker een paar jaar. Ik vond het confronterend om te zien dat het een deel van mijn persoonlijkheid werd, dat ik het psychologisch in mijn dagelijkse handelingen ging verweven. En dat ik aan dat pakje per dag best wel veel tijd kwijt was. Ik vond het vervelend dat ik afhankelijk was, en daarnaast merk je dat het niet goed is voor je stem en je conditie."

Bijzondere ervaring

"Ik heb wel geëxperimenteerd met blowen, met vrienden rookte ik dagelijks een jointje. Ik was ook verliefd op iemand die echt van alles gebruikte. Dat vond ik best wel erg, want in mijn ogen was dat niet in zijn voordeel, hij was behoorlijk de weg

kwijt. Ik gebruik dat ook allemaal, heb ik hem toen gezegd. Maar dat was niet zo, dus toen hij voorstelde om wat paddestoelen te gebruiken, dacht ik shit! Daar zit je dan. Ik heb het toen toch gebruikt en had een bijzondere ervaring, en de volgende dag vertelde ik hem dat ik al zolang drugs gebruikt had, en zoveel, en dat ik ermee ging stoppen – eitje! Dat vond hij zo knap, toen is-ie ook met alles gestopt. Maar voor hem was het echt een hel, haha! Toch is hij me nog steeds dankbaar daarvoor, zelfs nadat ik het hem eerlijk had opgebiecht."

Echt hier zijn

"Ik vond het een bijzondere ervaring om te ontdekken dat het lichaam waarin ik woon een instrument is dat zoveel meer kan dan wat ik denk, en wat ik ervaar. Voor mij was het ook meteen een uitdaging dat wat ik voor elkaar krijg met drugs, hoe krijg ik dat voor elkaar in het dagelijkse leven, zonder drugs? Ik probeerde de meerwaarde te zoeken. Met drugs gebruik ik geforceerd bepaalde zintuigen of iets in mij, en hoe is dat als ik dat ga zoeken en vinden in mij, als mens? Hoe bijzonder de ervaringen ook waren, het bracht me geforceerd in een soort

realiteit en uit iets wat ik het meest kostbare vind dat er maar bestaat, en dat is echt puur hier durven zijn, met alles wat je bent. En van daaruit de verbinding voelen met je omgeving, met jezelf, want voor je het weet zijn we daar weg. Als je denkt ben je al niet meer hier eigenlijk. Er is voor mij een verschil tussen denken en waarnemen, en zien wat nodig is of niet."

Intens, intenser

"Voor mij had het dus een meerwaarde om die ervaring met drugs te hebben, wauw is je lichaam hiertoe in staat, geweldig! Maar dat was niet een reden om te blijven gebruiken, juist een reden om van binnen een weg te zoeken, hoe ik dat op een natuurlijke manier zo kan ervaren. Het is wel moeilijker zo. Maar het geeft me veel meer als ik zo'n staat bereik vanuit mezelf, dat is enorm intens, eigenlijk veel intenser. Ik ben nu iemand die niet rookt en drinkt en geen drugs gebruikt, niet vanwege een oordeel, maar echt omdat ik het als een enorme rijkdom ervaar om hier te mogen zijn, dat geeft een enorme energieboost."

Connectie maken

Kortom: blowen en paddestoelen en ayahuasca vond ze heel mooi, met een bepaalde staat waarbij alles door elkaar lijkt te gaan, al die dimensies, maar Jyoti had het gevoel: ik ben niet hier. "Ik wil hetzelfde ervaren als ik hier ben, en kijken hoe dat is. Dat inzicht bracht me dat ik zoiets niet via een jointje wilde doen, maar door connectie te maken met mezelf en mijn omgeving." En dat doet ze met volle teugen, en met alle liefde en haar volle aandacht.

www.jyotiverhoeff.nl

